

3. Člen 4(1)(b)(i) Direktive 2000/60 je treba razlagati tako, da se mora za poslabšanje kemijskega stanja telesa podzemne vode zaradi projekta šteti, prvič, prekoračitev vsaj enega standarda kakovosti ali vsaj ene mejne vrednosti v smislu člena 3(1) Direktive 2006/118/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem in poslabšanjem in, drugič, predvidljivo povečanje koncentracije onesnaževala, kadar je prag, določen za to onesnaževalo, že presežen. Vrednosti, izmerjene na vsakem posameznem merilnem mestu, je treba upoštevati posamezno.
4. Člen 1, prvi odstavek, točka (b), in drugi odstavek, prva alineja, ter člen 4(1)(b) Direktive 2000/60 v povezavi s členom 19 PEU in členom 288 PDEU je treba razlagati tako, da morajo imeti člani javnosti, ki jih projekt zadeva, možnost, da pred pristojnimi nacionalnimi sodišči uveljavljajo kršitev obveznosti preprečevanja poslabšanja stanja vodnih teles in izboljševanja njihovega stanja, če jih ta kršitev neposredno zadeva.

(¹) UL C 427, 26.11.2018.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 28. maja 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Verwaltungsgericht Stuttgart – Nemčija) – Interseroh Dienstleistungs GmbH/SAA
Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH**

(Zadeva C-654/18) (¹)

*(Predhodno odločanje – Okolje – Pošiljke odpadkov – Uredba (ES) št. 1013/2006 – Postopek predhodne
pisne prijave in soglasja – Splošne zahteve po informacijah – Priloga IIIA – Mešanica papirja, kartona in
papirnih izdelkov – Klasifikacijska številka B3020 iz Priloge IX k Baselski konvenciji – Nečistoče –
Onesnaženje mešanice z drugimi materiali – Predelava na okolju varen način)*

(2020/C 255/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Stuttgart

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Interseroh Dienstleistungs GmbH

Tožena stranka: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Izrek

1. Člen 3(2)(a) Uredbe (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) 2015/2002 z dne 10. novembra 2015, je treba razlagati tako, da se ne uporabi za mešanico odpadkov papirja, kartona in izdelkov papirja, v kateri vsaka od vrst odpadkov spada v eno od prvih treh alinej klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX h Konvenciji o nadzoru prehoda nevarnih odpadkov preko meja in njihovega odstranjevanja, podpisani v Baslu 22. marca 1989, ki je bila v imenu Evropske skupnosti odobrena s Sklepom Sveta 93/98/EGS z dne 1. februarja 1993, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, in ki vsebuje do 10 % nečistoč.

2. Člen 3(2)(b) Uredbe št. 1013/2006, kakor je bila spremenjena z Uredbo 2015/2002, je treba razlagati tako, da se uporabi za tako mešanico odpadkov, če ta na eni strani ne vsebuje materialov, ki spadajo v četrto alineo klasifikacijske številke B3020 iz Priloge IX k navedeni konvenciji, povzete v Prilogi V, del 1, seznam B, k tej uredbi, in če sta na drugi strani izpolnjena pogoja iz točke 1 Priloge IIIA k navedeni uredbi, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

(¹) UL C 35, 28.1.2019.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 28. maja 2020 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel București – Romunija) – World Comm Trading Gfz SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

(Zadeva C-684/18) (¹)

(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 90 – Členi od 184 do 186 – Načelo nevtralnosti DDV – Popravek začetnega odbitka davka – Rabati, priznani za dobave blaga znotraj skupnosti in notranje dobave blaga)

(2020/C 255/05)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: World Comm Trading Gfz SRL

Toženi stranki: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

Izrek

1. Člen 185 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da morajo nacionalni davčni organi davčnemu zavezancu naložiti popravek začetnega odbitka davka na dodano vrednost, če po tem, ko je ta pridobil rabat za notranje dobave blaga, ti organi menijo, da je bil začetni odbitek večji od odbitka, do katerega je bil ta davčni zavezanec upravičen.
2. Člen 185 Direktive 2006/112 je treba razlagati tako, da se popravek začetnega odbitka davka na dodano vrednost (DDV) od davčnega zavezanca s sedežem v državi članici zahteva tudi, če je dobavitelj tega davčnega zavezanca prenehal opravljati dejavnosti v tej državi članici in navedeni dobavitelj zato ne more več zahtevati vračila dela DDV, ki ga je plačal.

(¹) UL C 44, 4.2.2019.